

**Opinia do ustawy o ratyfikacji Konwencji o pracy na morzu, przyjętej przez
Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy w Genewie
dnia 23 lutego 2006 r.
(druk nr 1365)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest wyrażenie przez Parlament zgody na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji Konwencji o pracy na morzu, przyjętej przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy w Genewie dnia 23 lutego 2006 r.

Konwencja o pracy na morzu wprowadza ujednolicony standard pracy na morskich statkach handlowych, który po wejściu w życie będzie stanowił czwarty filar międzynarodowego reżimu regulującego transport morski, uzupełniając główne instrumenty Międzynarodowej Organizacji Morskiej: konwencje SOLAS (Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu), MARPOL (Międzynarodowa konwencja o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki) i STCW (Międzynarodowa konwencja o wymaganiach w zakresie szkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht).

Konwencja składa się z:

- 1) artykułów – część zawierająca definicje, podstawowe zasady i prawa, zakres obowiązywania Konwencji, obowiązki i prawa państw – stron, klauzule końcowe (wejście w życie, funkcje depozytariusza, wypowiedzenie, wykaz aktów zrewidowanych, możliwość wprowadzania zmian) oraz określająca charakter prawny dalszych części Konwencji (prawideł, części A i B kodeksu),
- 2) noty wyjaśniającej charakter poszczególnych części Konwencji i sposobu ich rewidowania,
- 3) prawideł i kodeksu – część A i B (prawidła i część A kodeksu odpowiadają wymogom uregulowanym dotychczas w konwencjach, natomiast część B kodeksu zastępuje zalecenia).

Artykuły i przepisy regulują podstawowe prawa, zasady i zobowiązania państw ratyfikujących Konwencję. Kodeks zawiera szczegóły wdrażania przepisów. Część A kodeksu zawiera bezwzględnie obowiązujące normy, zaś część B kodeksu – wytyczne do fakultatywnego stosowania.

Przepisy i kodeks określają w szczególności: minimalne wymagania dla marynarzy do pracy na statku, warunki zatrudnienia, kwestie zakwaterowania, zaplecza rekreacyjnego, żywienia, ochrony zdrowia, opieki medycznej, opieki społecznej i zabezpieczenia społecznego.

Konwencja dotyczy wolności i praw obywatelskich określonych w Konstytucji RP oraz spraw uregulowanych w ustawie, przez co wymaga ratyfikacji za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 2 i 5 Konstytucji RP.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 99. posiedzeniu w dniu 31 sierpnia 2011 r. w oparciu o przedłożenie rządowe. Projekt stanowił przedmiot prac sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny oraz Komisji Spraw Zagranicznych. Ustawa została uchwalona w brzmieniu zawartym w projekcie.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym.

Iwona Kozera - Rytel

Legislator